

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 394 —

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Πεμπτη 25 Σεπτεμβρίου 1929

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗΥΟΥ Κ. Γ. ΒΛΑΧΛΕΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Θ' ἀπηξίουν ἐντελὲς ν' ἀπαντήσω εἰς τὸν πρὸ ἡμερῶν δημοσευχθεῖσα ἀσυνάρτητον λίβελλον τοῦ κ. Μπότσαρη ἐναντίον μου, καθὼς καταγγέλλον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου μου βίου κατὰ τὸ πρῶτον, οὐ μόνον ἀγεῖας ἀναξιοπρεπῆ ν' εἶνα Ὑπουργὸν, ἀλλὰ καὶ ἀνάγωγον διὰ τὸ κινώτερον ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ ἐμοῦ, κακῇ τῇ μοίρᾳ, Ὑπουργὸν, εἶμαι ὁπορευομένος ν' ἀπαντήσω. Ἀποῦμαι μόνον διὰ τὴν ἀναγκασιδὴ ἐμὴν νὰ κάμω χοῆσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ μισογίου, ἵνα ἐπιναφέρω εἰς συνείδησιν ἐνα παραληροῦντα μεγάλου ἡ.

Ἀπὸ το 1924 εἶχον διαφανῆ εἰς προθέσεις τοῦ κ. Μπότσαρη. Εἶχε κατέλθει εἰς τὴν πολιτικὴν, ὅτε μετὴν εὐγενῆ ἰδεολογίαν νὰ ἐξοπλησῇ τὸν τόπον μας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναδείξῃ ἐαυτὸν, ἐνεργήτως εἰς μίαν ὁπουργίαν. Πρὸς τοῦτο ἐθεώρει ἀταρβήτητον ν' ἀνακηρυχθῇ τοπικὸς ἀρχηγός, πολιτικὸς τοπάρχης τῆς Ἠπειροῦ. Πᾶς ἀνταγωνιστὴς διὰ τὴν Ὑπουργίαν ἦτο ἐχθρὸς του, πᾶς ἀντασώμενος εἰς τὴν τοπάρχιν ἐξουσίαν.

Ἐνεκα τοῦ ὁποιοῦ γρηγορίου περιήλθεν εἰς ἐχθρότητα μετὰ τοῦ κ. Σιμιῶ καὶ τοῦ κ. Μολωνᾶ. Ἐνεκὶ τῆς ἀντιδόσεως κατὰ τῆς τοπάρχιας μετ' ἐμοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ ποιῶ ἄλλως, διότι διέβλεπον διὰ τὸ τότε τὴν ματαιὰς τῆς πολιτικῆς τοπάρχιας ἡ βουλὴν θὰ κατήντα ζήτημα διορισμοῦ ὁποῦ τοῦ τοπάρχου καὶ διὰ περὶ ἡγεσίας, σὺν τῷ χρόνῳ, εἰς ἀναξιοπρεπῆ.

Δὲν θὰ συνέφερε ποτε εἰς τὸν τοπάρχην νὰ συνεργάζεσθαι μετὰ πολιτικούς, ἔχοντας ἰδίαν ὁτιότητα, ἀλλὰ θὰ προῦτιμι νὰ περιστοιχίζεσθαι ἀπὸ ἀσχημότητος, διὰ νὰ διακρίνεται καὶ ἀναρροχάται εὐχρὼς εἰς τὴν ὑπουργίαν. Ἐννοεῖται, τοῦτο ἦτο διέδωκον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν ζητημάτων τῆς περιόδου μου. Ἐντεῦθεν ὁ πόλεμος. Δι' ἐμὲ ἦτο πρὸς τὸν ἄλλον νὰ ὑποταχθῶ, ὅπως τότε ἡ ἄλυσιν, νὰ συνεκλέγῃται ἀκόπως, βουλευτὴς, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὑπεράνω τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πολιτευτοῦ, καίτοι ἡ ἐξουπὴ ἔτῃς τῆς πατρίδος του.

Κατὰ τὸ 1926 ἐξερίσθη ὁ κ. Μολωνᾶς προσληφθῆς ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, διότι ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς τὸν ἠθέλει. Νέος Ὑπουργὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Μολωνᾶ, νέος ἐχθρὸς. Καὶ ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὁ κ. Μπότσαρης ὅτι ἐγὼ προσέλασσα τὴν πρόσληψιν τοῦ κ. Μολωνᾶ, δευτέρου ἐχθροῦ καὶ κατ' ἐμοῦ. Ἐνῶ δὲ τοῦ ἔκαμον ἐγὼ τὸ κακόν, ἀλλ' ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς, ὅστις διαφωτιστὸς συνέστησεν εἰς τὸν κ. Καφαντάρη τὸν κ. Μολωνᾶ.

Ἰσχυρὸν ζεταὶ ὁ κ. Μπότσαρης διὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῷ 1926 διατίχῃ ἐμεγιστοποίησιν ἐν τῇ διανοήσῃ μου τὴν τοπικὴν ἀναρροχίαν τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ὑπερμεγεθύνῃ δι' αὐτοῦ καὶ διὰ συγκατεστή καὶ ὁ κ. Μπότσαρης εἰς αὐτὸ, διὰ προηγουμένως μετ' ἐμὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν.

Ἐξοσιράν τὴν ἐγγαρημίαν τοῦ κ. Καφαντάρη, καὶ ἡμερῶν, δι' ὅσον ἐννοεῖται μόνον μετ' ἐμοῦ καὶ μετὰ ἐμὲ εἰς τὸν ὅτι περὶ αὐτοῦ, ἀποδίδεται ὅτι μετ' ἐμὲ ἀνατίθει αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν τοῦ Συνδισμοῦ. Τὰ χρονία εἰς τὴν διαίτησιν παντός Ἠπειρωτῆ, θέλοντος νὰ ἐξέλθῃ βότρη μετὰ τὴν σημεῖον ἀσβεστὸς τῆς ἀλήθειαν ὁ κ. Μπότσαρης. Θιπρωτὴς ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐν τῷ κατατρεβίλῃ εἰς ἀπορριπτικὰς ἐμμετρίων ἐπὶ τὴν φιλίαν ὁ κ. Μπότσαρης. Ὁ κ. Μπότσαρης ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐν τῷ κατατρεβίλῃ εἰς ἀπορριπτικὰς ἐμμετρίων ἐπὶ τὴν φιλίαν ὁ κ. Μπότσαρης. Ὁ κ. Μπότσαρης ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐν τῷ κατατρεβίλῃ εἰς ἀπορριπτικὰς ἐμμετρίων ἐπὶ τὴν φιλίαν ὁ κ. Μπότσαρης. Ὁ κ. Μπότσαρης ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐν τῷ κατατρεβίλῃ εἰς ἀπορριπτικὰς ἐμμετρίων ἐπὶ τὴν φιλίαν ὁ κ. Μπότσαρης. Ὁ κ. Μπότσαρης ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐν τῷ κατατρεβίλῃ εἰς ἀπορριπτικὰς ἐμμετρίων ἐπὶ τὴν φιλίαν ὁ κ. Μπότσαρης. Ὁ κ. Μπότσαρης ἐν μόνον τηλεγραφῆται τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς ἐμὲ ἔχον ὅτι.

πάντην.

Ὅταν ἀρχῇ ὁ κ. Μετ' ἂν εἴδη μισοῦσθαι εἰς μίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνηνοποιεῖται ἐν τῷ ἡμερῶν Ἠπειρωτῶν Ἀγῶνιστὸς κ. Μπότσαρης σκα δὲ δὲ καὶ ἀναρροχίαν ὑπὲρ μετοχὸς εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Ξυνιάδος. Ὁ κ. Μπότσαρης μὲ ἀλέσει ἀνὰ πάντην τοῦ πρὸς δημοσίευσιν ἐδῶ καὶ μετ' ἐγγραφῆν ὅτι αἱ δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐναντίον μου, ἦσαν ὁποιοῦντος τοῦ κ. Μετ' ἂν. Ἀλήθεια ὅτι, ἂν ἦσαν ἀληθῆς κακίαν τὸν κ. Μετ' ἂν. Βραδύτερον ἐπληροφόρηθην παρὰ τοῦ κ. Μετ' ἂν αὐτῶν λοιπῶν φίλων ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε ὁ κ. Μετ' ἂν μετὰ δημοσίευσιν διὰ καὶ ὅτι ἦσαν ἀπὸ τῶν συνήθεις μικρολογίας τοῦ κ. Μπότσαρη.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1928 ὁ κ. Βενιζέλος ἐνώπιον τοῦ πρῶτου Γεν. Λογιστοῦ τῆς Ἠπειροῦ κ. Πετυχάκη εἶχε δεχθῇ τὴν πρόκλησιν τοῦ κ. Μολωνᾶ καὶ ἐμοῦ εἰς τὸν Συνδισμὸν τῶν Φιλελευθέρων, μάστιγα ἀπὸ μετ' ἐμὲ ἡλικίᾳ ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τὰς κατὰ τὸ 1926 ὑπηρεσίας μου μετὰ πτωχάλας νὰ ἀναλάβω καὶ πάλιν συμπληρωτικὴν προστάθει ἀνὰ μετὰ τὸν κ. Μολωνᾶ καὶ Μπότσαρη. Εἰς παρατήρησιν μου ὅτι τὸ ὑπουργήριον τὸν κ. Μολωνᾶ θὰ ἐμφανίσθαι πάλιν τὸν κ. Μπότσαρη ἀδιάρκῃ ὁ κ. Βενιζέλος μου ἀνέστησε: Μὰ δὲν γεννάται τοιοῦτον ζήτημα, διότι ὁ κ. Μολωνᾶς θὰ προσληφθῇ ὡς Καφαντάρης καὶ δὲν θὰ εἶναι φρόνιμος γι' ἡ ὑπουργὸς διὰ τὸν κ. Μπότσαρη.

Καὶ διὰ νὰ κοπῇ ὁ βήμας, τονίζω ὅτι οἱ οἱ ἄλλοι θὰ ἦσαν Βενιζελικαὶ εἰς τὸν Συνδισμὸν καὶ μόνον ὁ κ. Μολωνᾶς, Καφαντάρης, ὅπως ἐγίνε καὶ εἰς τὰς Πάτρας διὰ τὸν κ. Μόσχον.

Μάλιστα ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ πτωχάλας νὰ τοῦ σκεῖται ἔκδοσιν ἐξ Ἠπειροῦ, μέσον τοῦ κ. Πετυχάκη, ἡ καὶ ἀπέστειλε.

Ὅταν μετ' ἐμὲ τὴν ἐπομένην εἰς τὸν κ. Μπότσαρη, μὲν εἶναι σε ῥητῶς. Θιπρωτὴς πολιτικῶς τὸν κ. Μολωνᾶ.

Κατανοήσας τὸ μάταιον τῆς συζητήσεως, διότι ἐγνώριζον ὅτι τὸ βραδύτερον αἴτιον τῆς μὴ συνεργασίας τοῦ κ. Μπότσαρη μετὰ τοῦ κ. Μολωνᾶ καὶ ἐμοῦ ἦτο τὸ ὁποιοῦντος καὶ ἡ τοπάρχια ἀπεχώρησιν. Εἰδοποιῆσα τὸν κ. Πετυχάκη περὶ τῆς ἀποστάσεως ἐπὶ ἀπὸ τῆς καὶ πρὸς τοῦ κ. Βενιζέλου γενναίαν δήλωσιν μου ὅτι μὴ ἐπεροχέσθαι ἀναρροχίαν δὲν θὰ ἐπιτεθῶ.

Προσέβην τὸν κ. Μπότσαρη ἀποστέλλοντας τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κ. Πετυχάκη, διάφωσιν, ἂν δὲν λέγω ὅτι ἀληθῆ καὶ ἂν ὁ κ. Πετυχάκης μετὰ διαφύση, δέχομαι νὰ τεθῶ ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς.

Πῶς λοιπὸν τώρα ὁ κ. Μπότσαρης δ' ἀστρέφει τὰ γεγονότα καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐδέχθη συνεργασίαν

μετ' ἐμὸν καὶ τοῦ κ. Μολωνᾶ, διότι δὲν ἤθελα βενιζελικοὶ, ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς εἶχε δεχθῇ; Εἶχε γίνε βενιζελικώτερος τοῦ Βενιζέλου ὁ κ. Μπότσαρη; Ἄλλ' αὐτὰ μόνον εἰς τὰ στόματα καὶ τὰ ὄντα νηπίων ἐπιτρέπονται. —

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπληροφόρηθην εἰς Ἰωάννινα ὅτι ὁ κ. Μπότσαρης εἶχεν ἤδη ἐπιτύχει τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς πολιτικῆς τοπάρχιας ἐξαπατηθέντος ὑποβολιμαίως τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ δὴθεν ἐπιρροῆς προσώπων καὶ τοῦ κ. Μπότσαρη ἐν Ἠπειρῳ.

Προβάλλει διαρκῶς τὸν Βενιζελισμόν ὁ κ. Μπότσαρης, ἀλλὰ εἰς ποῖον; Ἀνέχω εἰς τοὺς δημιουργοὺς καὶ ἀγωνιστὰς τῆς Φιλελευθέρου ἰδέας καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ ὅχι εἰς τοὺς ἐκμεταλλευστὰς. Ἐδημοσιογράφησα ἐπὶ ἐπὶ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἐφελαισθῆν, κατεδιώχθην, ἐξημώθην.

Ὁ κ. Μπότσαρης ὅμως δὲν ἀπεκόμισε μόνον ζημίαν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Ἀκόμη καὶ τὴν εἶδον τῆς ληστείας Μολωνᾶ καὶ Μετ' ἂν ἀπέκρυψα ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ ὑποδοχὴ τοῦ μετ' ἐμὲ 9 μ.μ. ἐνῶ οἱ λησταὶ εἶχον ζητήσει νὰ μὴ ἀνακοινώσωμεν τὸ γεγονός μόνον μετ' ἐμὲ 6 μ.μ. Διότι δολατὰς, μοκρατικὰ κόμματα ἀποτελοῦν μίαν μεγάλην οἰκονομικὴν ἀλληλεγγυον διὰ τὸ παρελθόν καὶ μετ' ἐμὲ κινήσιν βασικὴν ἰδεολογίαν δ' αὐτὸν μέλλον. Αὐτὸ ὅχι διότι πτωχόμεθα ἀπὸ κανένα, ἀλλὰ διὰ τὴν αὐτὴν μία μικροπότηρος ἐκμεταλλεύσεως.

Μὲν ἀποδίδει ἀκαίρως δαλτωνιστὸν ὁ κ. Μπότσαρης ἀγνοῶν προφανῶς τὴν ἐννοίαν τῆς λέξεως, διότι δὲν ἐπολιτεύθην εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἄλλ' ὅταν δημοσιογραφῇ, ἀγωνίζεται, φιλακίζεται καὶ εἰς μίαν πολιτικὴν ἰδέαν αὐτοῦ πολιτεύεται περισσύτερον ἀπὸ ἡ ἀργόσχολον βουλευτὴν. Διότι πολιτικὴ εἶναι ὁ ἀγὼν ὑπὲρ μίας ἰδέας καὶ ὅχι ἡ ἐκλογὴ. Ἀντὶ τοῦ ἀκαίρου δαλτωνισμοῦ δμως ἐγὼ δύναμαι εὐστοχώτερον νὰ χαρακτηρίσω τὸν κ. Μπότσαρη ἀνὰ τὸς πάσχοντα ἀπὸ πολιτικὸν Λονγκωτισμὸν. —

Ἀντιπαρόχῳ ὡς παιδαριώδῃ ὅσα γράφει περὶ τοῦ ἰδιοκτήτου μου βίου. Ἄλλ' ἂν χαρακτηρίσῃ ἀκόπῃ τὸν ἰδικὸν μου βίον μετὰ δεκαετὴ ἐπὶ δεκάετη κατ' ἐκάστην ἐργασίαν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Οὐγγαρίας, ὅπου ἤμην τμητάρχης ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ δεκαετὴ δικηγορίαν καὶ διηκετὴ ἐργασίαν ἐπιχειρήσεων θὰ τοῦ ἀπαντήσω τὸ ἑξῆς:

Δὲν ὑπάρχει κυριώτερον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς νὰ κληρονομώσῃ κανεὶς τὸ ὄνομα Μπότσαρης καὶ δι' αὐτοῦ νὰ ἀναρροχάται ἀπὸ ἀξιώματος εἰς ἀξίωμα, ἀπὸ τοῦ Συνταγματάρχου εἰς Στρατηγόν, λογομαχῶ, εἰς τὴν Βουλὴν χωρὶς νὰ εἰ

Ἑτησίᾳ Συνδρομῇ

Παλαιστίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀρ
 ρος ἐπεκτάσεως τοῦ ἀνθεδρ